

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 40. Arius, & Eusebius Nicomediensis ab Exilio revocantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV in suppositum fundamentum modo infir-
 A. C. 326. sibili descendisse visa est; reliquæ tam
 cili labore mobiles fuere, ut una de
 omnes collocarentur. Ædificata Eccle-
 sia, cum populus vehementi desiderio
 fide instrui cuperet, ex captivæ consilii
 legatio totius nationis nomine ad Imper-
 ratorem Constantinum dirigitur, rem, quæ
 erat, Imperatori exponunt, rogant, ut
 consummandum opus Dei Episcopo
 mittat; ipse Episcopus honorifice
 misit, majori perfusus lætitiæ sensu
 quam si Regno integro Imperium suum
 auxisset. Rufinus, qui hanc historiam
 narrat, eam Jerosolymæ a Bacurio, vi-
 ro piissimo, & sincerissimo accepisse
 Socr. I. c. firmat, qui aliquando illius nationis Præ-
 20. v. Vales. ceptus, deinde apud Romanos Domesticus
 ad Ann. rum comes, & limitum in Palæstina Domestico
 Marc. I. 31. Imperatoris Theodosii temporibus fue-
 c. 12. rat constitutus.

§. XL.

*Arius, & Eusebius Nicomediensis ad
 exilio revocantur.*

Sancta Helena e vivis ablata, Imperator
 Ruf. I. c. II. Constantinus affectu tenerrimo in se-
 Sozom. II. rorem suam Constantiam, Licinii ve-
 c. 27. Soz. duam, conversus est, tanquam jacturam
 I. c. 25. defunctæ ejus, suæque matris hoc solati-
 tio reparaturus. Constantia multum
 in uno Presbytero confidebat, qui secre-

to fovebat Arii partes; diu quidem mentem dissimulavit, sed dum familiaritate valere se sensit, fœminæ suggerere cœpit, plus justo Arium invidia fuisse oneratum, atque ejus Episcopum æmulatione ardentem, quod Arius populi amorem sibi surriperet, in proprii honoris vindictam prorupisse. Sæpius repetitis ejusmodi querelis Constantiæ animum devicit, quæ tandem ad mortem decubuit; dum Imperator frater ejus periclitantem invisit, solatur, & pia colloquia miscet, ferunt, eam ultimo petiisse, ut, si quid consilio apud fratrem posset, in dictum Presbyterum fiduciam poneret, &, quæ sibi pro sua salute dicturus esset, ausculta-
ret; ego vero, inquiebat, jam moritura, quæ futura sunt non curo, sed tibi, timeo, charissime frater! timeo, ne exulum innocentium gemitus e celo ultionem, & Regno tuo ruinam concieant. Constantinus, de bona fide sororis, pioque in se affectu certus, illi Presbytero, sæpius ad colloquium admissio, cum fiducia aures præbuit, crediditque Arium calumniis lædi potuisse, & ab exilio revocavit. Eusebio quoque Nicomediensi, Mari, & Theogni redeundi potestatem fecit, postquam ad Episcoporum præcipuos Palindam misissent, scriptam in hunc modum:
Cum a vestra pietate condemnati fuerimus absque cognitione causæ, patienter quidem

Sæculum IV.
A. C. 326.

Socr. I.
 c. 14.
 Sozom. II.
 c. 16. & ibi
 Vales. Pagi
 an. 327. n.

R 4 nos 14.

Sæculum IV. nos vestrum iudicium ferre oportet, ne
 A. C. 328. ro nos ipsi nostro silentio calumniis occu-
 sationem dare videamur, declaramus, quod
 consentiamus in fide, & postquam iam be-
 jus vocabuli CONSUBSTANTIALIS sensum
 perpendimus, pacem optemus; nec enim un-
 quam hæresin fovimus, sed postquam ea, quæ
 cogitabimus, pro Ecclesiarum tranquillita-
 te in medium attulimus, iisque, quibus sa-
 tisfacere oportebat, fidem nostram probavi-
 mus, formulæ fidei subscripsimus. Nolu-
 mus quidem subscribere anathemati, non
 quod formula fidei displiceret, sed quod ac-
 cusatum talem esse, qualem vos putabatis,
 non crederemus, scientes contrarium, ex
 iis, quæ tam per litteras, quam ore tenus
 nobis aperuerat; si vero Sacrum Conci-
 lium reum esse credidit, iudicio vestro non
 resistimus, acquiescimus, & per hanc epi-
 stolam nostri consensus certos vos facimus,
 si enim nos vobis præsentibus sistere licent,
 vestro iudicio integre submissos habebitis;
 non ideo quidem, quod nos exilii ultra sus-
 tinendi pigeat, sed ut nos ab omni hæresis
 suspitione purgemus. Cæterum, cum ipsi
 accusato indulseritis, & revocaveritis, su-
 spectum omnibus silentium nostrum vide-
 tur, post illius, qui credebatur reus, revo-
 cationem, & absolutionem. A vestra igitur
 Benevolentia postulamus, ut, sicut Di-
 gnitatem vestram decet, hac super re Im-
 peratori loquamini, libellum hunc suppli-
 cem

cem in manus detis, & mature, quæ pro nobis facienda visa fuerint, statuatis. Sæculum IV. A. C. 328.

Hucusque retractatio Eusebii, & Theognis, in qua distinctio juris, & facti, id est, fidei, & anathematis personalis reperitur. Accusatus, quem non nominant, Arius est, & dispicitur, jam tum fuisse revocatum, postquam, ut certa est conjectura, aliqua retractatione æquivoca, quod & deinceps fecit, Episcopis satisfecisset. Ergo Eusebius, & Theognis ab exilio revocati sunt post annos ferme tres, nempe anno 328. secundo in suas Cathedras ascendentes, eos, qui pro se ordinati fuerant, Amphionem Nicomedia, & Chrestum Nicæa expulerunt. Philostorg. II. c. 7.

Arium ab exilio revocatum Athanasius non recepit, nec, ut Alexandriae constitueretur, permisit; itaque Ariani, cum hostem esse implacabilem agnoscerent, perdendum esse, decernunt. Eusebius Nicomediensis in Ægyptum scripsit ad Meletianos, magnis promissis animos captat, arcana init fœdera, spondetque se, cum tempus res movendi advenisset, eos moniturum. Ante omnia alia S. Athanasio scripsit, hortans, ut Arium reciperet, rogans per epistolas, coram autem per eos, quos submittebat, minas intentans. Athanasius respondebat, æquum non esse, Hæreticos a Concilio œcumenico anathematizatos suscipere. Socr. ibid. c. 14. Athan. Ap. p. 777. Athan. Ap. p. 778.

R 5

Euse-

Sæculum IV. A. C. 328. Eusebii industria effectum, ut ipse Imperator Athanasio scriberet, Epistola Cæsaria a duobus Palatii Ministris Syncletio, & Gaudentio delata, inter alia continebat sequentia: *cum ergo meam voluntatem scias, liberum Ecclesiæ ingressum omnibus, qui ingredi volunt, relinque, si enim audivero, quod alicui, ingressum desideranti, denegaveris, mittam, qui te deponant, & longius in exilium deducant.* S. Athanasius, ad has minas intrepidus, Imperatori rescripsit, docens; hæresi Jesum Christum oppugnantem, nihil cum Ecclesia Catholica commune esse posse.

§. XLI.

S. Antonius Alexandriam venit.

Sup. l. IX. S. 37. Credibile est, S. Antonium a S. Athanasio Alexandriam vocatum, ut partes Catholicorum firmaret, quippe a tempore persecutionis sub Maximiano nunquam ibi visus fuerat; hoc saltem exploratum hunc S. Abbatem, ab Episcopis, & omnibus Fidelibus rogatum, de monte descendisse, urbem Alexandriam ingressum, Arianos excommunicasse, & dixisse, hanc *vita Ant. c. 24. p. 491.* esse de ultimis hæresibus unam, quæ tempora Anti-Christi præcederet. Docebat populum, Filium Dei non esse creaturam, aut ex nihilo factum, sed æternum, de substantia Patris, Verbum ejus, & Sapientiam